

**UCHWAŁA NR XXXV/179/2017
RADY POWIATU JELENIOGÓRSKIEGO**

z dnia 28 września 2017 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Domu Wczasów Dziecięcych i Promocji Zdrowia
w Szklarskiej Porębie**

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) oraz art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814 ze zm.) Rada Powiatu Jeleniogórskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Jeleniogórskiego odstępuje się od rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Domu Wczasów Dziecięcych i Promocji Zdrowia w Szklarskiej Porębie, gdyż zakres przedmiotowy skargi dotyczy zagadnień podlegających właściwości innych organów i rozstrzyganych w przewidzianym do tego trybie.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Jeleniogórskiego, który zapewni doręczenie uchwały osobie skarżącej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Eugeniusz Kleśta

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Domu Wczasów Dziecięcych i Promocji Zdrowia w Szklarskiej Porębie.

Pismem z dnia 30.05.2017 r. złożyła do Starosty Jeleniogórskiego skargę na decyzję rozwiązania stosunku pracy przez dyrektora Domu Wczasów Dziecięcych i Promocji Zdrowia w Szklarskiej Porębie (DWDiPZ). Dnia 31.05.2017 r. pismo to wpłynęło do Biura Rady Powiatu celem rozpatrzenia według właściwości Rady Powiatu Jeleniogórskiego, gdyż zgodnie z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (kpa) organem właściwym do rozpatrywania skarg na działania powiatowych jednostek organizacyjnych jest rada powiatu. Przewodniczący Rady Powiatu Jeleniogórskiego zlecił rozpatrzenie skargi Komisji Rewizyjnej Powiatu Jeleniogórskiego. Po zapoznaniu się z przedmiotem skargi Komisja Rewizyjna stwierdziła, że nie jest władna do rozpatrzenia tej skargi, gdyż zgodnie z art. 227 kpa rada powiatu może rozpatrywać skargi, których przedmiotem może być w szczególności:

- zaniechanie lub nienależyte wykonanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników,
- naruszenie praworządności lub interesów skarżących,
- a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Instytucja skargi przewidziana w przepisach rozdziału VIII kpa przysługuje tylko w tych sprawach, które nie dają podstaw do wszczęcia innych procedur mających na celu ochronę praworządności. Skarga taka jest bowiem prawnym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ani także nie mogą stanowić powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.

Zarzuty podniesione w badanej skardze należy zaliczyć do roszczeń ze stosunku pracy, podlegającej kognicji sądu powszechnego. Zgodnie z art. 242 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666 ze zm.) pracownik może dochodzić swych roszczeń ze stosunku pracy na drodze sądowej. Organem uprawnionym do ingerencji w badanym przypadku jest również Państwowa Inspekcja Pracy. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 786 ze zm.) do zadań Państwowej Inspekcji Pracy należy: 1) nadzór i kontrola przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów dotyczących stosunku pracy, urlopów, wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, czasu pracy, urlopów, uprawnień pracowników związanych z rodzicielstwem, zatrudnienia młodocianych i osób niepełnosprawnych. Zgodnie z art. 11 przywołanej ustawy w razie stwierdzenia naruszenia przepisów prawa pracy lub przepisów dotyczących legalności zatrudnienia właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy są uprawnione m. in. do nakazania pracodawcy wypłaty należnego wynagrodzenia za pracę, a także innego świadczenia przysługującego pracownikowi.

Skarżąca wie o tych możliwościach, gdyż skierowała swoją sprawę do Sądu Pracy.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. poz. 483 ze zm.) każdy organ władzy publicznej – a więc i rada powiatu – działa jedynie na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to m. in., że każdy organ administracji publicznej z urzędu zobowiązany jest przestrzegać swojej właściwości rzeczowej. Przyjęcie innego stanowiska prowadziłoby do jednoczesnego rozpatrywania tych samych zarzutów przez dwa różne organy.

Mając na uwadze powyższe, stwierdza się jak w uchwale.

Rozstrzygnięcie w trybie art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego jest postępowaniem jednoinstancyjnym i nie przysługuje na nie zażalenie.